

Okkara feilur. Hóast vit hava Hoyvíkssáttmálan, er veruleikin, at á summum økjum lúka føroyskar fyrirkur, ikki treytirnar fyri at sleppa á íslenska marknaðin – men tað er okkara egni feilur, sigur Jenis av Rana, landsstýrismaður í uttanlandsmálum

Hann sigur, at í hesum døgum er hann í samráðingum við Íslendingar um ymsar broytinar í Hoyvíkssáttmálanum, og hevur MBM trupulleikar at sleppa á íslenska marknaðin, fer hann eisini at taka tað upp í samráðingunum.

Men hann ásannar samstundis, at íslendingar hava altíð gjørt nógv fyri at verja teirra sín egna landbúnað og tískil hava teir eisini gjørt nógv burtur úr at seta forðingar í vegin fyri at onnur flyta landbúnaðarvørur til marknaðin í Íslandi.

Hevur ikki verið ein trupulleiki

Jenis av Rana heldur, at ein orsök til, at føroysk landbúnaðarvinna, ikki hevur strongt á fyrri at sleppa á íslenska marknaðin, er, at sum heild hava vit í roynd og veru ikki havt nakað av landbúnaðarvørur at útflyta til Íslands.

Sum skilst á MBM, eru mjólkurúrdráttir er helst eitt undantak, men tað málið verður nú tikið upp, sigur hann.

Men annars heldur hann ikki, at tað er nakar trupulleiki av týðningi, at íslendingar flyta kjøt til Føroya – Men at vit ikki eru á íslenska marknaðinum við føroyskum kjøti.

– Mítt páhald er, at tað stendur ikki á hjá bøndrum í Føroyum at sleppa av við kjøtið, tí tað er nógv hægri í metum enn tað íslenska er, sigur Jenis av Rana.

Hann sigur, at tað íslenska seyðakjøtið, sum verður innflutt til Føroya, er ikki í kapping við tað føroyska kjøt-

Tað er orsøkin til, at føroyskar fyrirkur ikki sleppa framat á íslenska marknaðinum, sigur hann

ið, men bara við kjøtið úr Nýsælandi.

Hinvegin heldur hann, at tað íslenska kjøtið er eitt

gott alternativ hjá fólki, sum ikki fáa fatur á føroyskum kjøti – kanska tí at tey ikki hava ráð til tað, leggur hann afturat.

Men hann leggur dent á, at veksur føroyska búnaðarframleiðslan nógv, skal tað ikki standa á at fáa samráðingar við íslendingar um at tryggja fría atgongd til íslenska marknaðin við tí.

Í hesum sambandi hevur tað verið ført fram, at íslendur landbúnaður er ein studningsvinna burtur av og tí er kjøtið væl bíligari enn tað eigur at vera.

Og skuldi føroyski landbúnaðurin ment seg, so at vit hava kjøt at útflyta, hava føroyskir bøndur ongan møguleika yvirhøvur at gera seg galdandi á íslenska marknaðinum, tí prísurin er ikki kappingarførur.

Jenis av Rana sigur, at hetta er eisini eitt mál, hann ætlar sær at fáa fulla greiði á fyrri at vita, hví íslendur landbúnaðurin hevur brúk fyri so nógvum stuðuli, og hvussu stórir hann er.

Men hann leggur afturat tað eru ongar ætlanir um at gera føroyskan landbúnað til eina studningsvinnu, meiri enn hann longu er.